

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně L. S., zastoupena Mgr. Petrem Švadlenou, advokátem se sídlem 500 03 Hradec Králové, Velké náměstí 135/19, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2004, čj. OAM-96/VL-20-C09-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 5. 2006, čj. 14 Az 507/2004 - 51

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta Mgr. Petra Švadleny se určuje částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále rozhodl o tom, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji napadeným rozsudkem zamítl. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, kterou opírá o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tedy zmatečnost řízení před krajským soudem spočívající v nesprávném obsazení soudu.

Stěžovatelka namítla, že žalobu ke krajskému soudu podala dne 10. 12. 2004. Věc byla následně přidělena senátu, který byl podle rozvrhu práce pro rok 2004 příslušný věc projednat a rozhodnout.

Při ústním jednání, které se konalo dne 29. 5. 2006, bylo zástupci stěžovatelky sděleno, že v důsledku změny zákona o azylu provedené zákonem č.

350/2005 Sb., účinným od 13. 10. 2005, bude věc projednána samosoudkyní JUDr. Věrou Martinovskou a zároveň byl poučen o možnosti namítnout podjatost této soudkyně.

S námitkou zástupce stěžovatelky, že soud je nesprávně obsazen a že má ve věci nadále rozhodovat senát, jemuž věc v roce 2004 napadla, se soud neztotožnil a v odůvodnění rozsudku k tomu uvedl, že citovaná novela zákona o azylu, kterou bylo přesunuto rozhodování v azylových věcech ze senátu na samosoudce, neobsahuje přechodná ustanovení, a proto od její účinnosti rozhoduje i ve věcech dříve zahájených samosoudce.

S takovým závěrem stěžovatelka nesouhlasí a v kasační stížnosti namítla, že změnou v obsazení soudu došlo k porušení jejího práva na zákonného soudce, neboť příslušný k rozhodování byl pouze senát ve složení JUDr. Chmelař, JUDr. Ortová a JUDr. Veltruská.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (www.nssoud.cz).

Stručně shrnuto lze říci, že přichází-li stěžovatelka s námitkami, o nichž se Nejvyšší správní soud vyslovil již dříve, není nutné ani efektivní, aby v obdobné věci znovu jednal a rozhodoval, když výsledkem by nepochybně byl stejný závěr.

Stěžovatelka sice výslovně přijatelnost kasační stížnosti netvrdila, uvedla však, že dle jejího názoru judikatura Nejvyššího správního soudu není při posuzování otázky obsazení krajských soudů jednotná a také praxe krajských soudů se rozchází.

Změna rozhodování ve věcech azylu ze senátního na rozhodování samosoudcem, nastala dnem 13. 10. 2005, kdy nabyl účinnosti zákon č. 350/2005 Sb., změna zákona o azylu a změny některých dalších zákonů. I kdyby poté vznikla situace, na kterou stěžovatelka poukazuje, totiž že krajské soudy reagovaly na tuto změnu rozdílně, Nejvyšší správní soud, který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování správních soudů, již vydal rozhodnutí, v němž se k dané otázce výslovně vyjádřil (rozsudek ze dne 25. 7. 2007, čj. 1 Azs 55/2006 - 59); toto

rozhodnutí se zároveň zveřejňuje na internetových stránkách soudu (www.nssoud.cz).

V citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*předmětná novela zákona o azylu a soudního řádu správního opravdu výslovně neřeší problematiku střetu staré a nové úpravy ve vztahu k již běžícím řízením o žalobách proti rozhodnutím ve věcech azylu. V takovém případě je ovšem z obecně platné zásady nepravé retroaktivity procesních norem (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 574/03 Sb. n. u. US, svazek č. 37, nálezy č. 80, str. 105, www.judikatura.cz), tedy aplikace nových procesních norem pro dříve započatá řízení, nutno dovodit, že v řízení bylo nutno pokračovat dle pozdějšího zákona s tím, že právní účinky úkonů učiněných dříve zůstávají v platnosti.*“

Jelikož stěžovatelka jiný důvod kasační stížnosti neuvedla a její jediná stížná námitka je judikaturou Nejvyššího správního soudu dostatečně řešena, soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

Jelikož Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, odmítl ji podle § 104a s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Zástupci stěžovatelky ustanovenému dle § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznává soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, odměnu ve výši 2400 Kč, tj. za 1 úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) - převzetí a příprava zastoupení. Jelikož byl advokát ustanoven usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 28. 8. 2006, které nabylo právní moci dne 5. 9. 2006, řídí se výše jeho odměny advokátním tarifem ve znění účinném od 1. 9. 2006. Za jeden úkon mu tak náleží částka 2100 Kč (§ 7 a 9 odst. 3 písm. f) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč (§ 13 odst. 3).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

